

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 7189/2024
25.09.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Мирјане Андријашевић, председника већа, Иване Рађеновић, Владиславе Милићевић, Марине Милановић и Весне Мاستиловић, чланова већа, у парници тужилаца АА и ББ, обоје из ..., чији је заједнички пуномоћник у поступку по ревизији Емир Калић, адвокат из ..., против туженог ВВ из ..., чији је пуномоћник Добрица Миловановић, адвокат из ..., ради утврђења права својине, одлучујући о ревизији тужилаца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 72/23 од 14.12.2023. године, у седници одржаној 25.09.2025 године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужилаца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 72/23 од 14.12.2023. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужилаца изјављена против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 72/23 од 14.12.2023. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Великом Градишту П 342/21 од 12.10.2022. године, одбијен је као неоснован тужбени захтев којим су тужиоци тражили да се утврди према туженом да су власници са уделом од 1/3 дела по основу градње породичног стамбеног објекта у ... који се састоји од старог дела куће, приземља и спрата новог дела куће, са две терасе, шупом и бетонирам двориштем, стојећих на катастарској парцели бр. .. у КО ... и са истим уделом и на овој катастарској парцели, те су обавезани тужиоци да туженом солидарно накнаде трошкове парничног поступка од 230.850,00 динара са законском затезном каматом од дана извршности пресуде до исплате.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Гж 72/23 од 14.12.2023. године, одбијена је као неоснована жалба тужилаца, потврђена првостепена пресуда и одбијен захтев тужилаца за накнаду трошкова поступка поводом изјављене жалбе.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужиоци су благовремено изјавили ревизију због погрешне примене материјалног права, са позивом на члан 404. Закона о парничном поступку.

Одлучујући о дозвољености ревизије на основу члана 404. став 2. Закона о парничном поступку - ЗПП („Службени гласник РС“, број 72/11, 55/14, 87/18, 18/20 и

10/23), Врховни суд је нашао да нису испуњени услови из става 1. истог члана за одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној.

Према одредби члана 404. став 1. ЗПП, ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која се не би могла побијати ревизијом, ако Врховни суд оцени да је потребно размотрити правна питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, уједначити судску праксу или дати ново тумачење права (посебна ревизија).

Ценећи испуњеност наведених услова, Врховни суд је имао у виду да из навода ревизије не произилази да постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, као ни потреба уједначавања судске праксе, јер тужиоци уз ревизију нису доставили нити су се позвали на пресуде из којих би произлазио закључак о различитом одлучивању судова о стицању права својине на непокретности по основу грађења или стицања у широј породичној заједници у битно сличној чињенично-правној ситуацији. У конкретном случају, нижестепени судови су одлуку о одбијању тужбеног захтева тужилаца за утврђење њиховог права сусвојине на одређеној непокретности која је у власништу туженог донели применом процесних правила о терету доказивања, сматрајући да тужиоци нису доказали релеванте чињенице за примену одредаба члана 24, 25. и 26. Закона о основама својинскоправних односа (које регулишу грађење на туђем земљишту) и члана 195. Породичног закона (које регулишу стицање у широј породичној заједници), као релевантног материјалног права, док се због неправилно или непотпуно утврђеног чињеничног стања не може дозволити одлучивање о посебној ревизији.

Имајући у виду наведено, Врховни суд налази да у конкретном случају нису испуњени услови из члана 404. став 1. ЗПП да би се дозволило одлучивање о ревизији тужилаца као изузетно дозвољеној, због чега је одлучио као у ставу првом изреке, на основу члана 404. став 2. истог закона.

Испитујући дозвољеност ревизије на основу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Тужба у овој правној ствари поднета је 02.02.2016. године и у тужби је означена вредност предмета спора од 10.000,00 динара, коју је прихватио и првостепени суд.

Одредбом члана 403. став 3. ЗПП прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијеног дела не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Имајући у виду да се у конкретном случају ради о имовинскоправном спору у коме вредност предмета спора која је означена у тужби очигледно не прелази законом прописани новчани цензус за допуштеноост ревизије по члану 403. став 3. ЗПП, то је Врховни суд нашао да је ревизија тужилаца недозвољена.

Из наведених разлога, Врховни суд је применом члана 413. ЗПП одлучио као у ставу другом изреке.

Председник већа – судија
Мирјана Андријашевић, с.р.

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић